

Gouden bruiloft

*René Stessens en
Maria Raeymaekers*

14 augustus 1969 – 2019

Peerdskerkhof 57

René werd op 11 april 1948 geboren als enig kind in een gezin in Balen-Wezel. Destijds had de fabriek Vieille-Montagne een polikliniek voor zijn werknemers. Nu is daar een taverne, maar vroeger werden haast alle Wezelse kinderen daar geboren.

Het ouderlijk huis stond in de Congostraat naast de vaart naar Leopoldsburg. Hier zette hij zijn eerste stapjes en stamelde hij zijn eerste woordjes.

Zijn vader werkte in de Vieille-Montagne (het huidige NYRSTAR).

Hij was er hoofdmagazijnier.

Zijn moeder beredderde het huishouden.

Zijn schoolse carrière begon in Balen-Wezel op de gemeenteschool. Hij liep er school tot het tweede leerjaar. Hierover had hij geen slechte, maar waarschijnlijk ook geen uiterst goede herinneringen, want er waren geen speciale dingen blijven hangen.

Vanaf het derde leerjaar zette hij koers naar Mol en startte er het derde leerjaar in het college van Mol. In het middelbaar koos hij de richting Economie. Hij herinnerde zich nog Dré Van Zummeren en Marcel Peeters. Tevens had hij goede herinneringen aan Louis Philips, die hij later nog verscheidene keren tegen kwam in Benidorm. (De wereld is klein.)

Het middelbaar onderwijs liep ten einde en René keek uit naar een goede werkomgeving en 'Je moet dan wat geluk hebben', aldus René. 'Ik schreef naar het kabinet van Herman Vanderpoorten (toenmalig minister van R.T.T., het latere Belgacom en nog later Proximus.

'Ik kon er beginnen als administratief bediende', aldus René.

'Na twee maanden moest ik mijn loopbaan onderbreken, want het leger riep mij. Vier maanden werd ik gelegerd in Stockem bij Arlon en gedrild tot voorbeeldige wachtmeester in het reservekader.

Nadien mocht ik België gaan dienen bij onze Oosterburen in Euskirchen. Hier deed ik dienst bij de Verkenners, beter bekend bij de ingewijden als De Rikkies. Na mijn legerdienst moest ik naar Antwerpen bij de toenmalige R.T.T.'

Van 1973 tot 1974 volgde een detachering bij Jos Daems, de vader van Rik en minister voor de Post en de Regie van Telegraaf en Telefontie.

Vanaf 1974 tot 1977 mocht ik werken op het ministerie van Leefmilieu van minister Karel Poma en in de jaren tachtig kwam ik terecht op het kabinet van Herman Decroo, telkens als kabinetsmedewerker.

De verre verplaatsingen naar Brussel waren soms lastig. Daarom had ik overplaatsing aangevraagd. Ik kon beginnen in Herentals bij het toenmalige Belgacom. Hier heb ik gewerkt tot 1997.

Door reorganisatie stopte de dienst in Herentals en werd mijn overplaatsing naar Diest een feit. Daar zat ook een rangverhoging aan vast en officieel werd ik technicus van de Technische Documentatie.

In 2002 ben ik thuis gebleven. Ik kon genieten van een uitloopbaan en in 2008 ben ik met pensioen gegaan.

*M*ia (Maria) werd geboren in Balen-Neet op 26 februari 1948.

Haar ouderlijk huis stond in Balen in de Deliestraat en drie jaar na haar geboorte kreeg ze gezelschap van een broertje Louis.

De lagere school werd bezocht bij de zusters Annonciaden in Balen. Nadien volgde ze nog drie jaar de technische afdeling te Mol op de Rozenberg.

Toen vond ze de tijd rijp om een werkplaats te zoeken.

Sigarendraaien leek haar een mooi beroep. Daarom waagde ze haar kans bij sigarenfabriek Agio in Geel. Maria kon er beginnen.

Tien jaar heeft ze er gewerkt en toen vond ze de tijd rijp voor iets anders. De Middenschool in de Guido Gezellestraat leek wel iets voor haar. De leerlingen een nette en fijne omgeving bezorgen, daar maakte ze een punt van. Zeven jaar heeft ze hier het beste van zichzelf gegeven om de leerlingen een mooie leeromgeving te bieden.

Daarna is ze thuis gebleven als fulltime huisvrouw en ze had haar handen er meer dan vol mee.

*R*ené en *M*ia leerden elkaar kennen in de toen heinde en ver gekende dancing 'De Graziëlla'.
Het was liefde op het eerste gezicht.
Elk weekend was op zaterdag een orkest en het jonge Balense volk leefde er zich uit. De kermissen werden ook bezocht, alleen de Molse waren niet zo gewild, omdat de spiegeltenten er niet mochten staan. Maar er waren elders voldoende gelegenheden waar het jonge volk zijn energie kwijt kon.

Ze trouwden op 14 augustus 1969. Ze kregen twee kinderen.
Dochter Christel is ondertussen 48 en zoon Ronny 41.
Christel en haar ex-man Johan hebben twee spruiten: Jens (16) en Yeliz (15). Christel heeft nu een nieuwe vriend, Eddy.
Zoon Ronny heeft samen met zijn vriendin Isabelle de zorg over Charissa (7).

Aanvankelijk woonde René en Mia in de Kapelstraat te Balen-Wezel, maar sinds 1977 zijn ze definitief gesetteld in 't Peerdskerkhof in Mol. René heeft er zelfs een stuk aangebouwd, zodat zijn moeder er een tweede woonst vond na het overlijden van zijn vader.
Nu zijn ze van plan nog een paar aanpassingen te doen, zodat de woning beter aangepast is voor latere noden. Van vooruitziendheid gesproken! Hopelijk is het nog lang niet nodig!

René heeft blijkbaar het goede voorbeeld gegeven.
Dochter Christel is in zijn voetsporen getreden en heeft ook werk gevonden bij het toenmalige Belgacom, nu Proximus. Zo zie je maar hoe voorbeelden wekken.
Zoon Ronny werkt als coördinator bij een Amerikaans bedrijf te Herentals.

Mia en René

Dochter Christel met
Jens en Yeliz

Eddy, vriend van Christel

Zoon Ronny met vriendin Isabelle en dochter Charissa

Ook hebben zij gedurende vijf jaar (vanaf 1989 tot 1993) en dit via 'Eurochildren' Michael Doherty, een jongen uit het Noord-Ierse Londonderry, gedurende een maand op vakantie gehad. Via hem werd er meer Engels dan Nederlands gesproken. Ook zijn ze in 1991 de ouders, broers en zussen van Michael in Londonderry gaan bezoeken.

Hobby's

'Oorspronkelijk heb ik jaren getuinierd in mijn ouderlijk huis te Balen-Wezel. Nu is het vooral vissen. Ik ben aangesloten bij de K.M. Zandputvissers in Ezaart. Tot drie keer in de week ben ik er mee bezig. 'Zelfs op vakantie ben ik actief', zo sprak René. Het was geen visserslatijn. Kijk maar naar de wonderbare vangst op zee. Een kanjer van rond de zes kilo had hij hier boven gehaald.

Ook fietsen hoort bij de hobby's van beiden. Toertjes tot 70 km kunnen ze beiden nog best aan, zij het nu elektrisch. Puzzelen en sudoku's houden ook hun geest jong en alert. René heeft ook jaren andere mensen geholpen met zijn hobby's. De Kempense wielertoeristen mochten van 90-95 gebruik maken van zijn organisatietalent en ook de hengelclub van Belgacom vond René capabel als voorzitter. Hij oefende die taak uit van 1990 tot 2016. Een van hun grote passies is reizen, vooral met de bedoeling iets te zien, strand liggen is aan hen niet besteed.

In het begin doorkruisten ze heel Europa met de auto, zelfs tot Griekenland en Bulgarije en de boorden van de Zwarte Zee of tot het uiterste zuiden in Portugal en Spanje.

Alleen Finland en Zweden hebben ze nog niet aangedaan.

Ook op cruise zijn ze geweest. De Middellandse Zee werd aldus verkend en aan de Egeïsche en Adriatische Zee bezochten ze vele historische steden. Alleen Albanië, Roemenië, Zweden, Finland en IJsland hebben ze nog niet aangedaan.

Ook Marokko en Egypte hebben ze ooit bezocht. Zelfs op cruise zijn ze er geweest. De Middellandse Zee werd aldus verkend en aan de Egeïsche en Adriatische Zee bezochten ze veel historische steden.

Supporteren voor de kinderen en de kleinkinderen hoort er ook bij.

Dochter Christel geeft drie maal per week les in Countrydance. Zoon Ronny en kleinkinderen Jens en Yeliz spelen bij de Percussion Band 'New Dimension'. De Band bracht hen zelfs tot in Zuid-Korea, waar concerten en optredens plaatsvonden.

'New Dimension' waar hun zoon, kleinzoon en kleindochter actief zijn.

Yeliz en Yens, middelste en rechtse trommelaar, geven er ook een lap op (krantenknipsel).

Namens de wijk Ginderbroek wensen we Mia en René proficiat en nog heel veel gelukkige jaren.

In goud gevat - J.G.

*Alchimisten zochten "De steen der wijzen"
Ze bleken echter te vergrijzen en vonden niets
en om zich te bewijzen zochten ze in duistere boe-
ken,
een magische formule voor goud.
Ze waren versleten en stokoud
en goud leek niet te vinden,
al lieten velen zich verblinden.
"De steen der wijzen" wordt niet gevonden,
met hardnekkigheid, maar door alle dagen,
zonder zich te beklagen voor elkaar
daar te zijn.
Alle dagen hebben ze voor elkaar
een draad geweven.
Dat blijkt, na een lang gelukkig leven;
in een krans veranderd, goud doorweven.
Al die kleine lieve dingen
zijn met elkaar verweven
en zoals die eens aangeschoven ringen,
vormen zij een symbool van trouw
en in 't goud zeggen zij: Ik hou van jou.*